

De belangrijkste oorzaak van biodiversiteitsverlies zit hem niet in ons economisch systeem, maar in onze feitelijke onverschilligheid

‘Niet echt in onze genenpoel’

Waarom zit er altijd zo'n enorme kloof tussen wat we zeggen en wat we doen? Zet vier beheerders, vier bestuurders en vier groenvoorzieners bij elkaar en in iedere zin komt vier keer het woord circulair, biodiversiteit en duurzaamheid voor. Vraag hetzelfde aan wetenschappers, dan is de score veel minder indrukwekkend.

Natuurlijk praten wij veel over deze thema's. Maar wat we eigenlijk bedoelen, is dat al die thema's vooral een goede manier zijn om punten en dus werk te scoren. En voor de bestuurders een goede manier om aandacht te scoren of heel cynisch een twekoloms artikel in het lokale sufferdje. In de praktijk komt er helaas vaak nog niet zo veel van terecht en zitten die thema's vaak niet echt in onze genenpoel. Ik las een stuk van de Wageningse wetenschapper Nowella Anyango-van Zwieten. Zij stelde dat de belangrijkste oorzaak van het verlies van biodiversiteit zit hem niet in ons economisch systeem, maar in onze feitelijke onverschilligheid jegens het thema.

Volgens Anyango zou het herstellen van de biodiversiteit wereldwijd zeven biljoen dollar kosten (een zeven met 12 nullen). Dat is natuurlijk onvoorstelbaar veel geld, maar binnen de totale wereldeconomie ook weer een peulenschil. Daarbij komt ook nog dat biodiversiteit en groen ook weer geld opleveren. Heel veel geld als we dat relateren aan zaken als bijvoorbeeld gezondheid en menselijk welzijn.

Volgens deze van oorsprong Keniaanse wetenschapper is de werkelijke oorzaak van het verlies aan biodiversiteit dus niet het heersende economische systeem, maar de manier waarop we over biodiversiteit denken. Natuurlijk is de schaal waarop deze wetenschapper denkt compleet anders dan die van Nederlandse beheerders en groenvoorzieners, maar ik denk zeker dat er parallellen en lessen uit te trekken zijn.

Ik probeer, net als de meest lezers van dit vakblad, de constante stroom van groennieuws op de sociale media te scannen. Wat mij daar opvalt zijn

Voorbeeldprojecten zijn belangrijk om biodiversiteit *top-of-mind* te krijgen, maar het kan pas echt een boost krijgen als we het integreren

twee dingen. Enerzijds ontploft mijn telefoon wanneer er bij een project bomen worden gekapt. Een recent voorbeeld is het kappen van een beukenlaan bij Paleis Het Loo. Tientallen projecten waar saai vijf lolly-stokjes van bomen op een even saai gazon worden geplaatst, verdwijnen zonder enige ophef in mijn tijdslijn.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Scan, lees & deel!